

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și Administratiunea:
Brasiovu, piața mare Nr. 22. — „Gazeta“ ese:
Jofa și Dumineca.
Prețulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu
28 franci.

Anulu XLII

SOCIETATEA
PETRU MAJORU

Se prenumera:
la postele c. și r. și pe la dd. corespondenti.
Anunțurile:
un'a serie garmondu 6 cr. și timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retrimitu.

Nr. 13.

Joi, 16/28 Februaru

1878.

Romani'a între doue curente.

Brasiova, in 27 Februaru 1878.

Ce dicea numai d. Gladstone deunadile în parlamentulu din Londonu? — „Eu consideru o Romania libera, cu-o esistența nationala independentă că celu mai bunu și celu mai tare zidu de apărare în contra veleităților de întindere, ce domnescu în Russi'a.“ Dlu Gladstone a disu multu, foarte multu cu aceste puține cuvinte. A constatatu existența unui puternicu partidulu la curtea de St. Petersburgu, care voiesce ca tot'adinsulu întinderi teritoriale, le voiesce pe contulu miculu statulu romanu și prin urmare trebuie se fia unu inamicu naturalu alu consolidării acestuia, așa cumu o doreșce d. Gladstone, pentru-ca Romani'a „devinindu unu Belgiu alu Orientulu, o patriă a libertății, va fi numai o pedecă pentru mariri dinastice, pentru întinderi teritoriale.“

D. Gladstone a mai exprimat cumu scimur, grave banuiele contra Austriei, ca va continuă și de aci încolo în privința Romaniiei politică greșită de mai înainte, care-o facea se véda în unirea principatelor o periclitare a intereselor sale, pe candu în adeveru acést'a unire a fostu după convingerea lui cea mai întielptă mesura luată de Europ'a în scopu de a regulă afacerile imperiului turcescu. Cu tóte ca d. Gladstone nu se teme, ca Anstri'a va lucră contra independentii Romaniiei, ei are în vedere mai multu opozițiunea, ce-o va face unei constituiri autonome a Bulgariei, totusiu constatata prin asertiunea de susu, ca esista și în Austro-Ungari'a unu curentu puternicu, inamicu dezvoltării și consolidării statulu romanu dela Dunare.

Romani'a, care a fostu unu adeveratu zidu de apărare în Orientu, cumn dise siefulu opozițiunei englese și care voiesce a fi unu Belgiu alu Orientulu, se afla dér' față cu aceste curente puternice, cari din diferite parti tindu a zadarnici silințele extraordinare ce le-a facutu tier'a și poporulu romanu spre a scapă din critică situațiune ce i-au creat'o evenemintele cu teritoriulu nestirbitu, cu libertatea și independentia nationala recunoscuta de Europ'a. Inca pana astadi nu s'a resoltitu nici într'unu felu fatală cestiune a retrocesiunei Basarabiei romane, inca guvernulu rusescu sustiene nedrept'a și neleal'a s'a pretensiune și pôte ca nici nu va renunți la dens'a, decatu numai déca va fi silitu, remanendu în minoritate la viitoriulu congressu. Sgomotele cele mai alarmatôrie se respanDESCU din București. „Wiener Tagblatt“ aduse mai antaiu o telegrama din București, în care se dice, ca deorece principele Carolu s'ar' fi convinsu, ca nu pôte contă pe nici unu spriginu din partea marilor poteri în cestiunea retrocesiunei Basarabiei, ar' fi declarat ministriilor sei, ca va abdice dela tronulu Romaniiei, fiindu-ca nu pôte suferi că în istoria numele seu se sté în legatura cu-o ciuntare a teritoriulu romanu.

Acuma vine „Politische Correspondenz“ și vorbesce din nou de eventualitatea abdicerei principelui Carolu, la casu candu Russi'a n'ar' voi se renunție la retrocedarea Basarabiei. În cercuri rusesce, adauge acea fôie, se crede, ca eventualulu candidatu la tronulu va fi Gregoriu Sturza.

Aceste sciri stranie se latiescu negresitu cu rea tendința, cu scopu de a irrită, a aduce confusiune în spiritele din Romani'a, de a deconcertă și desbină pe romani, pentru că acei'a, cari lucră neîncetat în contra libertății și consolidării înterne a acestei țeri se póta pescui în turbure.

Romani'a trece din nou printr'o crisa mare și inca mai mare și mai periculôsa decatu a fostu la începerea resbelulu. Facu reu acele partide, cari prin atitudinea lor creaza numai dificultati guvernulu în momentele critice de față, fara de a-'si folosi sie-si séu tierii cu nimicu. Se bage bine de seama conservatoriilor că nu cumva din agitațiunile

loru se profite numai acei'a, cari, cumu dise ministrulu Cogalniceanu, au pregatitu patriei romane pôte de multu povernirea în prapasthia!

Basele prealabile ale pacii.

„Monitoriulu oficialu“ din București publica în fine protocolulu despre primirea baselor prealabile ale pacii, și convențiunea de armistițiu subscrisa la Adrianopolu, la 19 (31) Ianuariu. Aceste acte — scrie reportulu oficialu dela St. Petersburg 4 Febr. st. v. — au ajunsu abia în 3/15 Febr. în manile imperatulu Alesandru din caus'a greutatei comunicățiunei. La 16/28 Ianuariu plenipotențiarul turcu nu primira inca responsulu Portii la cererea de instrucțiuni definitive, au fostu înse invitați de catra marele duce se dé unu responsu celu mai tardiu pana la 21 Ianuariu (2 Febr.) La 18/30 primindu o telegrama dela Constantinopole, cu data de 12/24, plenipotențiarul turcu cerura o întrevedere dela A. S. imperiala Marele Duce, comandantulu-capu. Atunci ei declarara ca Turci'a, ne mai avendu mediulôce de resistință, subscrisa la tóte condițiunile nôstre. În acelasiu timpulu, ei aretara cea mai viua dorința, pentru o grabnica închiatare, care se permita încetarea ostilităților. A. S. marele Duce numi indata pe plenipotențiarul militari, cari fura însărcinați de a regulă cu plenipotențiarul turcu amenunțele liniei de demarcațiune și condițiunile de armistițiu. În aceeași di începura convorbirile asupra protocolulu primirei baselor prealabile și a convențiunei armistițiului, în catu la 19/31 Ianuariu, la 6 ôre sôr'a, aceste doue acte fura investite cu iscaliturile, care le facura definitive. Indata după acést'a fura date ordine pe tóta line'a, pentru suspendarea operațiunilor.

Nu fara durere, plenipotențiarul turcu isi pusera iscaliturile lor în josulu acestor acte. Ei au întielesu, ca în situațiunea, ce resboiulu facuse Turciei, pacea era singur'a ei scapare. Candu betranulu Namyk-pasi'a luă condeiulu că se 'si scrie numele, nu 'si pută stapani lacrimile și A. S. Imperiala, Marele Duce, ei întinse man'a, exprimendu-i speranța, ca de aci înainte Russi'a și Turci'a voru remané prietene, éra Namyk-pasia strinse multu timpulu acést'a mana leala, fara a poté spune unu singuru cuventu. Viitoriulu va dovedi, ca acést'a speranța este conforma cu adeveratele interese ale Turciei, cumu și cu acele ale Russiei și ale Europei.

I. În vederea unui armistițiu, ce are a se încheiă între armatele beligerante ruse și otomane, Ecs. lor Server-pasi'a, ministru alu afacerilor straine alu sublimei Portii, și Namyk-pasi'a, ministrulu listei civile alu M. S. I Sultanulu, au venit la cuartirulu generalu alu A. S. I. marelui duce Nicolae, comandantulu capu alu armatei rusesce, portatori de depline poteri ai sublimei Portii; și basele propuse de A. S. I. marele duce, în numele M. S. Imperatulu Russiei, fiindu primite de plenipotențiarul otomani, au fostu statornicite, după o comuna întielegere, în urmatorii termini:

1. Bulgari'a, în marginile determinate prin majoritatea poporațiunilor bulgare, și care nici într'unu casu nu voru pofé fi mai mici, de catu cele aretate de catra conferința din Constantinopole, va fi redicata la rangulu de principatu autonomu, tributariu, cu guvernulu nationalu chrestinu și o militia indigena. Armat'a otomana nu va mai stă într'ens'a.

2. Independentia Muntenegrului va fi recunoscuta. I se va asigură o sporire de teritoriu, echivalenta cu aceea ce sôrtea armelor a facutu se cadia în manele sale. Frontiera definitiva va fi hotarita mai pe urma.

3. Independentia Romaniiei și a Serbiei va fi recunoscuta. O despagubire teritoriala indestulatôria va fi asigurata celei d'antaiu, și o rectificatiune de frontiera celei de alu duoilea.

4. Bosni'a și Herzegovin'a voru avé o administratiune autonoma, cu garanția indestulatôria. Reforme analôge voru fi introduse în cele alte provincii chrestine ale Turciei europene.

5. Sublim'a Pôrta se indatoresce a despagubi pe Russi'a de cheltuielile resboiulu și de perderile ce a trebuitu se'si impuna. Chipulu, fia banescu, fia teritorialu séu altulu alu acestei despagubiri, va fi regulatu mai pe urma.

M. S. I. Sultanulu se va întielege cu M. S. Imperatulu Russiei pentru a asigură drepturile și interesele Russiei în strimțorile Bosforulu și ale Dardanelorulu. Se voru deschide numai decatu negocieri, la cuartirulu generalu alu A. S. I. marelui duce, comandantulu-capu, între plenipotențiarul ambelor guverne pentru întocmirea preliminarilor de pace. Indata ce prezentele base și convențiunea de armistițiu voru fi iscalite, ostilitățile voru fi suspendate între armatele beligerante, între cari se coprinde acele ale Romaniiei, Serbiei și Muntenegrulu, pentru tóta durat'a negocierilor de pace. Comandantii-capi ai celor doue armate beligerante din Asi'a voru fi indata încunosciințati pentru a procede, între densii, la concluderea unui armistițiu, care va pune de asemenea sfirsitu operațiunilor militari. Guvernulu imperialu otomanu va dá ordinu trupelor otomane de a evacua, indata ce armistițiuulu va fi iscalitu, fortărețele Vidinulu, Ruseiuculu și Silistriei în Europ'a, și pe aceea a Erzerumululu în Asi'a. Afara de acést'a trupele rusesce voru avé facultatea de a ocupa militaresce în totu timpulu întielegerilor, unele puncte strategice, specificate în convențiunile de armistițiu pe amendou teatrele de resboiu.

Pentru incredințierea caror'a presentulu protocolu a fostu facutu și iscalitu în duplu esemplariu în Adrianopole la 19/31 Ianuariu 1878.

(Iscaliti) Nicolae. — Server. — Namyk.

Revist'a diuarielor romane.

„Romanulu“ afla discursulu d-lui de Bismarck multu mai importantu, decatu s'ar' fi potutu presupune după analis'a telegrafica, afirma ca marele cancelarulu germanu se rostesc netedu despre viitori'a constituire a Bulgariei, despre aceea, ca Romani'a, Muntenegrulu și Serbi'a voru dobandi independentia absoluta, ca Bosni'a și Herzegovin'a voru fi organizate în interesulu populațiunilor chrestine și apoi dice: „Despre cestiunile, cari ne privescu pe noi romani foarte de aprôpe, d. de Bismarck face nescie declarari, pe cari le constatam c'unu simțimentu de usurare. Déca desdaunările de resbelu se voru face în bani, dice marele cancelarulu, nu va avé nimeni se se amestecă între contractanti. Déca înse aceste desdaunari se voru face în cedari de teritoriu, acestea privescu și pe poterile semnătôrie ale tratatulu de Paris. Cedarea Dobrogei, prin urmare retrocedarea Basarabiei, privescu și pe puteri, și după cuvintele d-lui de Bismarck va avé a fi suspusa decisiunii puterilor semnătôrie ale tratatulu de Paris. Ilustrulu omu de statulu germanu este inca și mai precisu în acést'a privire; elu dice categoricu, ca „totu ce se va schimbă în tractatulu dela 1856 va avé nevoie de sanctiunea poterilor semnătôrie. Inapoiarea catra Romani'a a unei parti diu Basarabi'a face parte din tratatulu dela 1856; deci retrocedarea acelei parti cata se fia supusa după d. de Bismarck sanctiunei poterilor. Marele cancelarulu germanu dise, ca întereșele Germaniei în Orientu ceru că drumurile pe apa, strimțorile marai (dardanelele) și Dunarea, pênă la marea neagra se remana cu totul libere, „Acést'a vomu dobandio de siguru, sustiene d. de Bismarck, ca-ci în acestu punctu o declaratiune oficiala, pe care o avem dela St. Petersburg, se reporta puru și simplu la stipulațiunile tratatulu din Paris.“ Cestiunea libertății Dunarei este

ceștiunea gurelor acestui fluviu; deci, și această ceștiune, care ne privește de-a dreapta și de care e legată în mare parte ceștiunea Basarabiei, va fi supusă congresului și rezolvată după cum ceru interesele germane. Acesta rezultă într-unu modu vedutu din discursulu marelui cancelariu. Singurele cuvinte de „tratatulu din Paris“ au o mare însemnătate în gur'a d-lui de Bismarck.“

„Telegraphul“ dela 11/23 Febr. publica unu articolu remarcabilu, din care eștragemu următoriele: „Sunt ani de candu eminenti patrioți romani se totu silescu se dovedesca Europei și în specialu ginteii latine vitalitatea și spiritulu civilizaționu alu vigurosiloru legionari ai lui Traianu din vaile Carpatiloru. Multu timpu vocea noastră a remasu fora ecou. Frații nostri din Occidentu, preocupati de alte interese ale lor, au parutu ca uita pentr'unu momentu pe latinii dela Dunare; ba au fostu unii chiaru, cari ne au contestatu originea romana. Parasiti astfelu în mediulocu a diferite nationalități, departe de centrulu latinității, romanii nu au desperatu nici unu momentu de viitorulu tierii lor. Ei s'au opusu cu vigore invasiuniloru cuceritorie, au resistatu influențelor straine, și adi, după secole de lupta, éta-ne totu romani, totu cu limb'a noastră stramosișca, totu cu consciința despre sorginea strălucita, din care ne tragemu. Suntemu în adeveru adi unu statu micu; amu fi fostu mai puternici, deca Europ'a, deca statele mari latine 'și-ar' fi întielesu mai bine interesele. Amu inecatu în noi dorerea cruda, candu ne-amu vedutu uitati, combatuti chiaru. Așteptandu diu'a redesteptării latinismului, nu amu încetatu nici unu momentu de a reaminti sororiloru noastre mari, Italiei, Franciei, Spaniei, ca suntemu frați, ca amu traitu din acelasi sinu alu patriei-mame, ca avemu dreptulu la acelasi viitoru ferice și gloriosu.“

„Au fostu timpuri, ce e dreptu, candu amu unitu spadele noastre cu ale slaviloru, germaniloru și chiaru cu ale turciloru, dér' acést'a amu facutu pentr'ca asia ne impuse simțimentulu de conservatiune. Niciodata inse nu ne-amu renegatu originea, nu ne amu întorsu privirile de catra stéu'a lucitória a latinismului. Ce? ne întrebâmu, nu suntemu ôre și noi demni de frații nostri din Occidentu? Istori'a noastră nationala respunde cu indestulare la acést'a întrebare. Dér' erau acte ale trecutulu, viteji'a romana nu mai resunase în batalii și frații nostri aveau pôte cuventu se ne ié dreptu fii degenerati. . . . Trebuia dér' noue dovedi de vitejia, noue isbande că cele dela Calugareni. Evenimente neprevédute ne-au datu acést'a ocașiune. Avuramu Griviti'a, Plevn'a, Rahov'a, Lompalanca, Nicopole, Vidinulu. Ne luptaramu că lei în desperare ne aretaramu maranimosi și desinteresati. . . . Ne presentamu dér' cu acestu patrimoniu înainte Europei și mai cu séma înainte statelor latine, și întrebâmu: Suntemu acumu celu pușinu demni de voi, meritâmu increderea vóstra, spriginulu vostru?“

„Itali'a, dému'a fiica a Romei antice, leaganulu atatoru gloriei trecute, ne dede în dilele din urma unu respunsu inveseliționu, o radia de speranțtia, o mangaiere în or'a, candu atatea pericole, atatea doreri sangeri anim'a noastră. Regele Umberto I. fiulu regelui Galantuomo, ne facu distincțiã onóre de a ne tramite unu delegatu eștraordinariu din parte'i, pe d. Farini, care se anunție Domnitorulu Romaniei suirea pe tronulu Italiei. D. Farini se afla de mai multe dile în mediulocu nostru. Romanii i-au facutu o primire eșcelenta, cumu și merita tramisulu unui mare suveranu din Europ'a, membru alu familieii latine. Faca ceriulu că venirea s'a aci se fla începutulu unei noue ere pentr' noi, că întorcunduse în Itali'a se duca cu densulu reamintirea despre nisce frați uitati la Dunare, și se spuna scumpei Italie, ca romanii sunt toti fii ai cetății eterne, ca ei merita a intrá în concertulu europeanu!“

Ocuparea Vidinului.

În fine curierii multu așteptati au sositu, condițiunile armistițiului s'au comunicatu oficialu garnisonelor turcesci din fortarețele Bulgariei și Vidinulu s'a predatu — romaniloru. Autoritățile russe au încercatu și aci unu amestecu, au voitu se intervina la predare, că se nu se scrie în istoria, ca Vidinulu s'a predatu numai armatei romane impresuratorié. Dér' planulu nu a succésu și în 12/24 Februariu trupele romane au ocupatu cetatea virgina de pe malulu dreptu alu Dunarii. Despre acést'a scrie „Dorobaniulu“ :

„În sfersitu onórea armelor romane e pe deplinu satisfacuta! Oștirile noastre ocupa astadi Vi-

dinulu. Resbelulu dér' este sfersitu pentr' noi; de aceea credemu, ca guvernulu va rechiamá în tíera, deca nu pe toti, dér' celu pușinu cea mai mare parte din vitejii ce se mai gasescu pe pamentu strainu. — Line'a de retragere a trupelor turcesci din Vidinu este ficsata spre Serbi'a, ele 'și iéu bagagele și tunurile de campu, lasa inse în cetate tunurile grele de pozițiuni.“

Din Transilvani'a.

Sacalu, în 21 Februariu 1878.

Onorate dle Redactoru! Ve rogu cu tóta onórea se binevoiti a publicá în „Gazet'a Transilvaniei“ scrisórea aci alaturata și adresata redacțiunei diuariului „Haladás“ din Turd'a, deóráce acést'a nici voiesce se mi-o publice, nici se ié macaru o mica notiția de ea, cu tóte, ca i-am tramis'o inca în 4 ale curenteii.

Primiti dle redactoru s. c. l.

B. Crisianu, v.-protopopu gr.-cath.

Onorabilei Redacțiunii a diuariului „Haladás“ în Turd'a.

Stimate domnule Redactoru! În numerulu 48 din 31 Oct. a. tr. alu diuariului, ce-lu redigeți, ati aflatu cu cale a publicá unu articlu de fondu sub titlulu „Despre scólele romanesce“ („A román iskolákról“). În acelu articlu se batujocurescu pe lenga docenti atatu preoții catu și protopopii romanesce din Comitatu Turda-Ariesiu, de cari cu vreo cateva parochie me tienu și eu. Dá, se batujocurescu, deóráce termini cá: se desfrenéza, cotetiude porci, mintiescu nerusinatu, în modu miserabile (dözsölni, disznó ól, hazudják legszemtelenebbül, nyomorult módon) etc. nu arata nici pe departe tendința autoriului, de a tratá starea scóleloru romanesce în modu curatu obiectivu, pentrucá se se delature defectele, de cari suferu acelea, ci au tendința apriata, de a espune scólele romanesce risulu și a manji pe docenti și preoți, cu deosebire inse pe protopopii romanesce, pentrucá se nu-i póta spalá tóta apă, ce curge pe Muresiu și Ariesiu. Macaru cá după parerea mea unu atare modu, de a pertractá o cauza prea seriósa, care forméza cea mai principala condițiune de esistența pentr' unu poporu, după cum ve esprimeti insive, nu convene unui diariu, care între altele se numesce scolaru și propagatoriu de șcunoscinție (tanügyi és ismeretterjesztő közlöny.)

Adeveratu, ca în acelu articlu eu nu sum atacatu cu numele, dér' ataculu cade și asupra mea, după ce suntu atacati în genere toti protopopii romanesce din comitatu Turd'a-Ariesiu, de cari am onóre a me tiené și eu. Ca-ci deca este atacatu în tregulu, suntu atacate și diversele parti, cari constituescu acelu întregu.

Cu tóte acestea eu nu voiu se respundu la articlulu susu memoratu, nici singuru în particularu, nici în solidum cu ceilalti protopopi din comitatu Turd'a-Ariesiu, chiaru pentrucá acél'a nu este unu tractatu obiectivu, care ar tinti la ameliorarea unei cause pôte defectuóse, ci unu conglomeratu de frase góle, de negatiuni desierte, de afirmatiuni neintemeiate, de cele mai semtite invective personali, — și deca asi voi se respundn, ar' trebui se respundu în tonulu și în limb'a autoriului, întrebuintiandu cuvente nrite cá: mînten rusinatu (hazudik szemtelen) etc., cari atitia numai spiritele, déra nu contribuescu nimic'a la chiari-ficarea causei cuestiunate.

D-vóstra póftiti fapte, póftiti date statistice dela protopopii, cari céra a ve respunde *) Ei bine, eu credu asia déra, ca și noi suntemu în dreptu a pófti mai antaiu dela D-vóstra fapte și date, înainte carora fla cine se-si ié caciul'a. Deci, deca vreti se vi se respunda în meritulu lucrulu și nu cu frase góle și negatiuni desierte, ve rogu cu tóta onórea se binevoiti a aretá și demustrá cu fapte și date statistice:

*) Dvóstra diceti față de respunsulu protopopului Iacobi Lugosianu între altele „... megvártuk volna statisztikai adatokkal annak bizonyítását“ etc și mai departe: „igy mind a rossz prokater tagadni és nem bizonyítani“. („Haladás“ Nr. 63 ex 1877.) Era la respunsulu dlui Ioane Boeriu observati: „Egyéb-iránt figyelmeztetjük az érdekelteket, hogy a felelet lehetőleg tisztességes irodalmi hangon tartják!“ și mai incolo: „és adatokat kérünk, nem pusztán tagadásokat.“ („Hal.“ Nr. 65 ex 1877.) Catu de bine erá, deca autoriulu articlului ar' fi urmatu insusi acestu consiliu, ce-lu d'altor'a, ori macaru l'ar' urmă de aci înainte! Medice cura te ipsum! —

1) Cari preoți se desfrenéza în edicțiã pompósa? 2) În cari Comune se șgulescu pruncii în bordee asemenția, cotetiiloru porcesci? 3. Cari conducatori ai poporulu romanescu suntu aceia, cari nu misca nimica în caus'a scolaria, ci din contra pe contulu aceleiasi 'și mintiiloru insisi? 4. Cari docenti mintiescu parochiloru? Cari parochi protopopiloru? Cari protopopi Metropolitulu? 5. Cari docenti, cari preoți și cari protopopi romanesce au adunatu și adunatu în reporturile sale neadeverurile cele mai miserabili și mintu în susu și în josu în modulu celu mainerusinatu, ca scolele se afla în stare normala și corespund legiloru? Și în fine 6. În reporturile carui protopopu este mai fiacare cuventu minciuna?

Ve rogu cu tóta onórea se respundeti la aceste întrebări, deca ve jace în fapta invetișmentulu a anima și nu numai defaimarea scóleloru și a preoțiloru romanesce. Se respundeti celu pușinu cu privire la persóna mea, la scólele g.-c., la preoții și docentiulu protopopiatulu Pogacelei. Déra ve rogu se produceti fapte și date, cari singuru potu se convinga, cá-ci altmentrea cadeti insive în erórea advocatulu reu, care numai néga, déra nu demustra.

Sperandu, ca veti avé bunetate a primi aceste sire în colónele diuariului D-vóstre, sum cu totu respectulu scl.

Sacalu, în 4 Februariu 1878.

Basiliu Crisianu,
v.-Protopopulu gr.-cat. romanescu alu Pogacelei.

Respunsulu dlui Cogalniceanu

la interpelatiunea d. I. Sturza în șiedința camerei delu 8 Febr. st. v. 1878.

D. M. Kogalnicénu, ministru de esterne. . . . Voiu se fiu fórte agreabile dlui Sturza și 'i voiu repunde pe catu 'mi va fi cu putințtia. Mai antaiu 'i potu spune, ca pana în diu'a de adi nu e nimicu otaritu între Russi'a și Turci'a de catu unu armistițiu pentr' încetarea de resbelu pana candu se voru face preliminariele paci. Apoi, pentr' asigurarea dlui Sturza, 'i voiu spune, ca abia de patru dile preliminariele paci au începutu a se discutá. Lucrulu s'a facutu cu iscusințtia, dér' asiá s'a facutu; și veti vedé din diariile straine ca, atunci, candu au venit tramisii otomani la Cazanlicu cá se céra armistițiu, marele duce Nicolae le-a facutu întrebare, de primescu mai înainte preliminariele paci? A urmatu atunci o corespondința de vreo diece dile între parti și apoi s'a încheiatu armistițiu. În adeveru, multi, multi ómeni din cei mai mari chiaru, au crediutu, ca atunci s'au subsemnatu bazele paci. Ei! dér' nu erá asiá. S'a încheiatu numai armistițiu. Curierulu multu așteptatu a venit dér' și éta ce ne-a adusu. Ne-a adusu scirea, ca s'a încheiatu armistițiu. Armistițiu nu dice nimicu de ceștiunile ce ne interesséza. Armistițiu relativu la noi dice, ca marele imperatu alu Rusșiei încheia armistițiu în numele Rusșiei și alu aliatiloru sei romani și serbi. (Aplause.)

O voce: Dice acést'a? D. Cogalniceanu: O dice curatu. Éta. Altu nimicu n'amu de spusu. O voce: Cine le-a datu mandatu cá se represinte pe Romani'a la încheierea armistițiului? D. ministru de esterne: L'au luat. (Haritate.) Guvernulu a tramisu pe colonelulu Arionu se asiste la tratari; i-s'a respunsu inse, ca la încheierea armistițiului nu incupe reprezentanti deosebiti, ca Russi'a, avendu armat'a cea mai mare, ca capitanulu celu mare alu oștiriloru fiindu marele duce, marele duce urmă se încheie și armistițiu. Asiá a fostu și pôte ca asiá trebuie se si fla; ca-ci astfelu s'a urmatu și în alte resbele analóge, cumu a fostu cu resbelulu Italiei, candu imperatulu Napoleonu a încheiatu armistițiu și pentr' Itali'a; cumu a fostu și cu resbelulu dintre Franci'a și Germani'a, candu regele Prussiei a încheiatu armistițiu pentr' tóte statele aliante ale Germaniei. Deca d. Sturza gasesce, ca reu s'a facutu, se spuna dlui cumu se se faca, și se vina dlui, de pôte, se faca altfelu.

Poterile la începutu au se se rostésca asupr'a ceștiunii celei mari, asupr'a sórtei Turciei și apoi au se se pronunție asupr'a statelor mici, cari suntu în jocu. Nu uitati, ca unu mare imperiu, imperiulu otomanu, este astadi în desmembrare, ca sórtea acestui imperiu este ceștiunea cea mare, care preocupá pe Europ'a, ca de acést'a dér' se ocupa și se voru ocupa mai antaiu poterile mari și apoi de sórtea noastră. Se me erte dér' onor. d. interpelatoriu deca pana adi nu amu obținutu nimicu asupr'a celui de alu duoilea punctu alu interpelatiunei sale: ca óre Romani'a va fi reprezentata la viitórea conferențtia? Pana astadi poterile n'au fostu puse în pozițiune de a esi din rezerv'a generala pastrata de tóte; nu poteau nici un'a din ele se se avanseze și se se pronunție singura în specialu. Dér' am cerutu la tóte se ni se recunósca acestu dreptu, ne-am adresatu la tóte fora escop-

Amu, cãrendu-le se face, cã vocea nãstra se fia ascultata. Amu cerutu acãst'a cu tãta insistenti'a, amu aretatu deplinu deplurile nãstre la acãst'a (aplause); si dãca este a nu deperã de dreptatea cauzei nãstre, credu ca si glasulu nostru va fi ascultatu; acãst'a v'o potu spune, ca-ci ori cate se vorbescu, ori catu adversarii nostri ne ataca, trebuie se se scia, ca nici odata Romani'a nu a insuflatu mai mare incredere, pentru-ca Romani'a a fostu leala catra fiacare, catra amici si catra dusmani. Dã, dloru, chiaru catra turci amu fostu leali, pentru-ca le-amu spusu mai dinainte, ca ne vomu bate si pentru ce. Amu fostu leali, si dãca avemu se triumfãmu, vomu triumfã, nu cu radomontade nici cu donchisionade, ci cu sãnteni'a cauzei nãstre, cu lealitatea nãstra. (Aplause.)

Eu credu, ca vomu fi consultati. Amu cerutu, cã noi se ne aflãmu ori alaturi cu Turci'a sãu cu Russi'a, si acãst'a pentru-ca astadi Russi'a tratãza alaturi cu Turci'a; amu cerutu si la o parte si la alt'a, si vomu aretã in publicu intr'o di ceea ce amu cerutu; si sunt siguru, ca adversarii voru gasi, ca guvernulu si-a facutu datori'a, ca n'amu facutu duplicitate, ci ne-amu insusitu ceea ce corpurile legislative au otaritu in unanimitate. (Aplause.) Acãst'a este politicã nãstra; noi nu amu luat u nici unu angagiamentu si nici luãmu fora dv. (Aplause); dãr' cã se oprimu cã stipulatiunile ce se voru face se nu ne privãsca, acãst'a nu este in man'a nãstra, ca-ci ce potemu se ve spunemu este acãst'a: pe catu midiulãcele nãstre, pe catu prudenti'a politica, patriotismulu ne voru inspirã, nu vomu primi cu genuchii plecati stipulatiuni, cari ar' jicni drepturile si interesele tieriei nãstre. (Aplause.) Acumu, dloru, dupa ce ramu facutu declaratiuni mai categorice, decatu cele ce se dau de puternici ministri in puternice parlamente, credu, ca veti recunãsca, ca a hartiui pe ministru in tãte dilele nu este prudentu. Nu suntemu nici russi, nici franci, nici germani, suntemu romaui, si nu cunõscu in cestiune de patriotismu nimenui dreptulu se fia mai romanu de catu noi. (Aplause.)

Noi v'amu declarat u si ve dicemu, ca nu vomu face nimicu, nu vomu luã nici unu angagiamentu, de catu cu d-vãstra impreuna si incunõsciãntiãndu-ve la timpu. Asemenea ve spunemu erasi, ca aceea, cari jãca asupr'a intrigiloru, asupr'a desbinãrilor, cari insinuescu, ca d. presiedinte alu consiliulu ar' avã o politica si ministru de esterne alta politica, se insiãla. Eu cã ministru de esterne nu scotu o chartia, o nota din ministerulu meu, pana candu mai antaiu nu me consultu, cu totulu dupa tipiculu englesescu, cu d. presiedinte alu consiliulu, si pe urma o supunemu in consiliu de ministri, si candu acea chartia primesce adoniãza colegiloru mei, atunci o scotu din ministeriu. Suntemu toti la acelasi caru, care este carulu patriei, si ne vomu sili se'lu ducemu asiã cumu se nu cada in prapasthia, in care pãte ca de multu alti'i-au pregãtitu povernirea. (Aplause.)

„Despre crescerea nationala.“

de Dr. Ioan u Mesiota.
(Continuare.)

S'a disu, ca educatiunea este inriurirea copilulu prin omeni ce'lu impresãra. De aceea vine intrebarea, ca intru catu sunt crescãtorii proprii sãu pedagogii responsabili de rezultatulu crescerei loru? La acãsta intrebare potemu responde: in verst'a cea mai frageta a copilulu, pana candu acãst'a este cu totulu dependinte trupesce si sufletesce de cei mari din pregiurulu seu, ar' fi pãte cu potintia pe lenga cea mai mare ingrigire a departã dela copilu ori-ce influentia straina, care nu se potrivece cu principiile si tendinti'a educatiunei si s'ar' potã castigã pe drumulu acãst'a unu product u curatu alu activitatii educative in sensu propriu. Mai tardiu inse este mai cu nepotintia a isolã pe copilu de acele influentie, si chiaru pedagogulu celu mai precautu si mai sistematicu trebuie se recunãsca, ca impreuna cu elu contribuie la crescerea elevulu seu lumea si viãti'a, in catu copilulu vine in atingere cu acãst'a. Urmãrea necesaria de aci este, ca precumu pedagogulu chiaru si celu mai iscusitu nu pãte se stea bunu pentru mesurile sale pedagogice faciã cu copilulu celu mai talentatu, asiã nu este in stare a distinge anume, care rezultate pãte cu dreptu cuventu se le atribuie activitatii sale proprie premeditate si ce trebuie se puna in socotãl'a dispositiuniloru naturale ale copilulu si influentiei lumii esterne.

Deducerea din cele dise este, ca educatiunea copiiloru o face mai antaiu familiarã, dupa aceea scãl'a si apoi lumea. Dãr' afara de tãta indoiãl'a este, ca bas'a la educatiune o face familiã. Intipãriri, ce le primesce copilulu in familia, sunt cele mai puternice si mai duravere, fiindu-ca se facu in primii ani ai copilariei. Se privimu dãr' puçinu in viãti'a familiarã si anume in aceea a orasiãnu si in specia a romaniloru din capitale si din orasiãle cele mai mari, ca-ci dela societatea de midiulocu si mai inalta se pretinde regenerarea natiunei. Aci pe lenga relele atinse mai susu intimpinãmu alte defecte pedagogice. Viãti'a familiarã a devenitu barbeda; o nisuintia stricatiãsa, de a tienã societati, a leatu dimensiuni inspaimentãtorie. Omãniã cauta mai multu a se distrage, copii remanu parãsiti. Parintii cauta se'si inlãmãsca catu se pãte crescerea copiiloru incredintiãndu-i pe

mani straine. Aci ocupa loculu mamei doic'a, dupa aceea bon'a si apoi guvernãnt'a. Èra candu vine timpulu cã simtiulu internu alu copilulu se caute a cunãsca obiectele esterne se tramite in gradin'a de copii (Kindergarten), sãu la scãla. Copii cresc u si invãtia a amblã dupa placori si petreceri si pentru cã domnisiãrii si domnisiãrele se scia a se portã dupa eticheta, candu e soirãa in casa, se tramite cu 12—14 ani la maestrulu de dansu. Urmãrea e, ca copii devinu fantasti.

O alta cauza a crescerei rele este, ca unii parinti pe lenga cea mai mare buna vointia nu au idea chiara despre datoriile si mestesiugulu educatiunei. La multi le lipsesce stapanirea de sine. Si totusi parintii, dãca au seriozitatea si bun'a vointia necesaria pot u se'si insusiãsca in gradu mare tactulu pedagogicu, dãca dau insemnãtate si lucrulu celu mai neinsemnatu in viãti'a copilarãsca.

Trecundu la alu duilea factoru alu educatiunei, adeca la scãla (ca-ci pe alu treilea i. e. lumea din afara, nu'lu potemu considerã aci) trebuie se constatãmu cu dorere, ca o parte mare a invetiãtoriloru nostri nu au deplina cunõsciãntia despre inalt'a loru misiune, o parte mare nu au cunõsciãntia despre aceea, ca prin invetiãmentu se tientesce educatiune si ca prin urmare trebuie se instruedie educandu. Spre delaturãrea reulu acestuia este de neaparãta trebuintia infintia de institute pedagogice corespundietãrie spiritulu timpulu si trebuintieloru nationale. (Va urmã.)

Atheneulu Romanu.

Discursulu de deschidere a conferintieloru publice pe 1878, pronuntiatu de d. C. Esarcu in sãr'a de 8 Ianuariu.

II. — Institutiunile cari au esitu din Atheneu sunt: Societatea pentru invetiãtur'a poporulu romanu, care isi propune a respãndi instructiunea in poporu, astfeliu. incatu se nu mai fia romanu, care se nu mai scie a serie si ceti. Acãst'a societate intreprinsese mai multe lucrãri. Ea organisase: Scãlele de adulti dõmenicale si cursuri de sãra; Scãlele de meserii; Scãlele professionale si de comerci u sub directiunea d-lui Trotãnu; Scãlele normale, cari fura organisate in Bucuresci, Ploiesci, Barladu, Focsiani s. a. 'si detersã rezultatele cele mai stralucite. Ele pot u fi considerate impreuna cu cele 2 scoli normale ale statulu intre cele mai bune din tiãra, si printre cei mai buni invetiãtori din comunele nãstre rurale sunt cei esiti din scãlele normale ale societãtii pentru invetiãtur'a poporulu romanu; Societatea Amiciloru de Bele-Arte care 'si propunea a respãndi gustulu Frumosulu si a incuragiã si sustienã pe artisti. Toti isi aducu aminte de frumãs'a espositiune de bele-arte in Otelulu Herdanu, ai caruia pareti vulgari fura transformati, in timpu de cateva septemani, in pareti gloriosi si acoperiti de opere de arta pe care toti Bucurescii merse se le admire. Diuriãle straine din Ungari'a si Austri'a esprimãra mirãrea, cumu s'a potutu organisã in Bucuresci o asemenea espositiune. Societatea Amiciloru de Bele-Arte n'avea in vedere decatu artele plastice: pictur'a, sculptur'a si arhitectur'a. Pentru art'a cea mai spiritualista dintre tãte, music'a, esista o alta societate: Societatea filarmonica romana, care isi propunea se face cunõscutu publiculu sublimatele creatiuni ale musiciei clasice, si ai caroru reprezentanti ocupa unu locu totu atatu de insemnatu in istori'a umanitatii cã si celelalte geniuri ce onãra literile si sciintiele.

D. Esarcu intrebãndu-se, ce-au devenitu cele mai multe din aceste institutiuni cari, sub o inspiratiune creatrice si fecunda, se formãsera in tiãra si incepusera a luã aventu, se puse a narã parabol'a Evangeliã: — O parte din sementia cãdiu pe marginea drumulu si fũ calcata in piciorãle trecãtoriloru sãu mancata de paserile cerulu. O alta parte cãdiu in locuri petrãse, unde se afla puçinu pamentu: ea crescu indata, dãr' nu putũ se se desvãlte pentru ca pamentulu, unde se aflã, avea puçina profunditate. Sãrele, ridicãndu-se asupr'a, o arse, pentru ca nu avea umiditate, si fiind-ca nu avea radacini, ea se usã. O alta parte cãdiu pe pamentu fertilu, dãr' in mediulocu maracineloru. Ea crescu vesela si inveselitãria, dãr' maraciniã nu intardiãra a se ridicã impregiuru'i, si crescãndu, o inecãra si o inabusira, si sementi'a nu putũ se dã fructu. O alta parte cãdiu pe pamentu roditoriu si fara maracini, si ea dete fructu si fructulu crescu si ajunse pana la maturitate, si unele din sementie detersã treidieci la suta, altele siese-dieci si altele o suta. Ear' ucenicii lui Christosu, cari lu urmau, apropiãndu-se de densulu, ilu intrebãra ce insemnãza acãsta parabola? Ei ce, le respunse elu, nu intielegeti? Ascultati dãr':

Sementi'a e cuventulu de adevèru si de sciintia, cuventulu datatoriu de vieãtia. Cei, cari se

afla pe marginea drumulu si o calca in piciorã, sunt aceia, cari o asculta fara nici o atentiune. Satan'a, spiritulu reulu, vine de o aridica, temendu-se, cã nu cumva se fimu scãpati printr'ensa. Sementi'a care cade in locuri petrãse, unde se afla puçinu pamentu, unde cresce indata si indata pere, represinta pe acei'a, cari "asculta la inceputu cuventulu de adevèru, dãr' neavendu radacini in ei insusi nu-'lu pastrãza decatu o di. Aceia, cari sunt inchipuiti prin sementi'a ce este semanata in pamentu fertilu, dãr' in mediulocu maracineloru, sunt aceia, cari asculta asemenea cuventulu si se silescu se lu primãsca, dãr' ingrijirile dilei, placãrile vietiei, luptele vulgare ale esistintiei si alte pasiuni rele inabusiescu intr'ensii cuventulu, care remane fara fructu. Sementi'a in fine care este semanata pe pamentu bunu sunt aceia cari, ascultãndu cuventulu cu mintea pregãtita si cu anim'a curata, ilu pastrãza adencu in consciintia lor u si dau fructu, asteptãndu cu patientia timpulu maturitatii.

Acãsta parabola, termina d. Esarcu, dictata acumu 18 secole pare, scrisa de eri; pare facuta cã se analisãze lucrurile ce vedemu, se se descriã timpulu in care traimu, cã se ne arate slabitiunile si infirmitãtile de care suferimu. Obstacolele ce intãlnesce in Tiãr'a nãstra ori-ce sementia de idei bune, ori-ce elementu de progresu si regenerare sunt aretate in parabol'a Evangeliã cu-o admirabila claritate si precisiune. Cine din noi nu cunãsca p'aceia, cari se afla pe marginea drumulu, unde sementia cea buna este semenata, unde cuventulu de adevèru si de sciintia este pronuntiatu si cari trecu fara atentiune, lasãndu spiritulu reulu, cã se redice acãst'a sementia, sãu se astupe si se inabusiesca acestu cuventu? Cine n'a auditu si nu aude multimea ignoranta, strigãndu si vociferãndu, ase-nenea spiritulu reulu, in contra acelorã ce arunca sementi'a cu mani abundante in solulu Patriei, multimea care calca in piciorã cu perversitate acãst'a sementia datãria de vieãtia, care aru fi nutrit'o, inobilindu'i anim'a si inaltãndu'i inteligenti'a. Dãr' cine mai cu sãma nu vede acele pamenturi usiãre si fara profunditate, acele multe si numerãse persãne, cari primescu deocãmdãta cuventulu, ilu asculta cu placere, dãr' care, neavendu consistentia si tãria, ilu lasã se pãra si se se usuca. Si dãca se gasescu unii, cari au intr'ensii pamentu bunu si roditoriu si primescu adevèrulu si'lu cultiva catva timpu cu amoru, atmosfer'a omoritãria inse in care traiescu, pasiunile cele rele, in mediulocu carora se afla, asemenea unu ventu fatalu, unei suffari reci si infernale, ii inabusiesce, si'i usuca. Sementi'a cea buna, care prinsese radacina si incepuse se dã lastari si flori, este in cele din urma isbita de sterilitate si presinta ochiloru intristati spectacululu celu mai tristu si celu mai lacrimabilu!

Aci d. Esarcu revine asuprã ideei, ce de multe ori a desvãltatu-o si se redica in contra acelorã maracini ghimposi, cari, in atatu de mare numeru in societatea nãstra, inabusiescu sementi'a datãria de vieãtia, in contra acelei tendintie devastatrice, care tãresce junimea intr'uau curentru in generalu mocirlosu si absãrbe tãta activitatea, tãta inteligenti'a, tãta energi'a, tãta juneti'a, toti vlastarii, tãte florile natiunei, cã se le consumã, cã se le vestediãsca cã se le usuca, cã se le isbãsca de sterilitate! D-lu Esarcu comparã politic'a astfeliu intielãsa cu acea lupãica, despre care vorbesce marele poetu florentinu Dante in divin'a s'a poemã si care opresce pe omãni din caleã lor u si le in ghite tãta inteligenti'a si tãta activitatea; cu acea „besthia, ce e de natura atatu de rea si cruda, catu nu-si mai imple lacom'a, poft'a si dupã mãncãre ei e si mai multu fãme decatu inainte; cu acea fiãra, care desi e cu pãntecelã neincetatu incãrcatu, dãr' totu slaba si costeliva este si pe multi omãni i-a facutu miseri; cu acea besthia ce nu lasã pe nimenu a-si cautã de cale, ci'lu impedeã atatu catu ilu ucide.

Se ne luptãmu cu energia, a terminatu d. Esarcu, in contra acestoru cauze de paralisare si de destructiune si se catãmu a ne asemenã pomenețulu celu bunu si roditoriu, unde sementiele de adevèru si de sciintia, cãdiãndu, se dã, unele treidieci la suta, altele siese-dieci si altele o suta! D. Esarcu recomenã mai cu sãma parabol'a Evangeliã junimei instruite, in care este depusa sperãnti'a si viitoriulu tierii, si o invita, cã deodata cu nou'a fãsa a independintii, in care intra statulu romanu, se se avente si ea in noue perspective, se-si deschida noue orizonturi. Se se ivãsca in sinulu ei acele entusiasme juvenile, acea ardãre generãsa, care produce lucrurile cele mari si nobile,

acea vitalitate cu unu cuventu, care va prepará prosperitatea, fericirea si glori'a Statului romanu independentu. (Aplause) Imi placu, dice d. Esarcu, aplausele d-vóstre si le primescu . . . cu conditiunea inse, ca ele se fia espressionea unoru convictiuni intime si promissiunea, ca ideile ce exprimau aci au se destepite in animele d-vóstre o inalta ambitiune, care se impinga inteliginti'a spre studiu si meditare si vointi'a spre actiune. Se aprinda odata junimea lamp'a datatória de lumina si vieatia si lamp'a, odata aprinsa, va trece din mana in mana si se va transmite de aceia, cari disparu, ace-lora, cari venu in urma.

Et quasi cursores vitae lampadas tradunt.

Diverse.

(La primirea membrilor missiunei italiene in Bucuresci. Cerculu oficerilor din Bucuresci a datu in 7 Febr. v. o serata in onóra oficerilor italieni: loc.-colonelu de geniu marchisulu Durand de la Penne si capitánulu de statu-majoru Canev'a, cari insoara pe tramisulu specialu alu Italiei d. Farini. D. colonelu Budisteanu, presedintele cercului, merse in persóna de-i invita, apoi la cercu ii primi in capulu scarii, incungiuratu de cei mai destinsi oficeri romani, ce se aflau in Bucuresci. Pana la 11 óre petrecura óspetii cercului militarlu romanu, cá in mediuloculu cameradiloru loru. Oficierii italieni remasera incantati de primirea ce li se facu. — Mercuri 8 Febr. au intrunitu Domnitoriulu si Dómn'a, in onóra dlui cavaleru Dominicu Farini, tramisu estraordinariu alu Maj. Sale regelui Italiei, la unu prandiu de gala 40 persóne, intre cari pe SS. metropolitulu-primatu, d. ministrii, d. agentu diplomaticu si consulu generalu alu Italiei cu dn'a baronés'a Fava, pe d. presedinte alu camerei, pe d. Dem. Bratianu, vice-pres. alu senatului s. a. D. marchisu de la Penne si d. capitánulu Canev'a au luat asemenea parte la acestu prandiu stralucitu. — D. Farini cu oficerii, ce lu insoaciau, a plecatu Sambata din Bucuresci, dupa ce a mai primitu din mai multe orasie ale Romaniei telegrame de binevenire in sinulu natiunei romane. Deputatii camerei au depusu Veneri cartele loru la domiciliulu dlui Farini, care le-a adresatu multiamiri calduróse pentru acést'a atentiune.

(Institutulu de creditu si economii „Albin'a“) va tiené in 12 Martiu 1878 st. n. la Sibiu a 5 adunare generale ordinaria, la care sunt invitati toti actiunarii, in sensulu statutelor voiescu a participá la numit'a adunare in persóna, séu prin plenipotentii. Actiunile si eventualu dovedile de plenipotentia sunt a se depune celu multu pana in 9 Martiu st. n. la cass'a institutului.

(„Orpheus“) A mai aparutu in Budapest'a sub redactiunea d-lui Goll János si Kisromai M. Béla si Nr. 3 si 4 alu brosiurei periodice musicale „Orpheus“ din lun'a lui Februariu, care contine pe 15 pagine urmatóriele piese: Pink J.: „Nopturn'a“; Kisromai M. Béla: „Albumlap“; Milovics Ödön: „Népdalok“ (melodii poporale); Faulwetter A. maiestru capelei c. r. „Szerelemi titkok“, (secretele amorului) mazaruka; Hölzl Lörincz „Alföldi hirek“ valsu. „Orpheus“ costa pe 1 anu 4 fl. 50 cr. pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr. pe trei luni 1 fl. 30 cr. Cate duóe numere 60 cr. Editiunea fóiei se afla Budapest II. ker. fő-uteza Nr. 20.

Sciri merunte.

Faimela de mobilisare capeta totu mai multa consistentia. Se dice ca contele de Andrásy voiescu se céra unu creditu estraordinariu dela delegatiuni pentru casulu unei mobilisari. Tisza si Széll au fostu la Vien'a si au asistatu la marele consiliu de ministri, care s'a ocupatu cu acést'a cestiune. — In camer'a din Vien'a au adresatu deputatii poloni guvernului o interpelatiune indreptata contra Rusiei. Ei ceru dela ministeriulu austriacu numai, cá se intervina la congressu in favorulu poloniloru asupriti din Russi'a, nici mai multu nici mai pucinu! — Camer'a deputatiloru din Vien'a a votatu vam'a pe cafea cu 20 fl., adeca cu 4 fl. mai puçinu decatu stabilisera ambele ministerie. Camer'a ungu-résca a primitu inse cifr'a ministeriului si a votatu vam'a pè cafea cu 24 fl. — Camer'a din Budapest'a a mai desbatutu despre aceea, pe cata vreme se se inchiaie pactulu dualisticu; unii voiau se lu inchiaie numai pe 5 ani, alii pe 10. In fine au invinsu cesti dinurma. S'a primitu dér' unu terminu de renunciare de 10 ani, inse numai cu-o

maioritate de 22 voturi, intre cari diece ale sa-siloru.

— Foile ungueresci seiu se istorisésca minuni despre pregatirile, ce le facu russii la fruntariile Transilvaniei, unde, dupa fantasi'a secuiului-corespondinte a lui „Közvélemény“ s'ar' fi concentratu deja o armata intréga russésca.

Lui „Kronstädter Zeitung“ i se telegraféza din Bucuresci, 26 Februariu: Ministrulu-presedinte Bratianu a declaratu in senatu, ca armat'a romana se va reintórci in tíera, pentru-ca pacea se va inchiaia séu directu cu Turci'a séu la conferentia. O motiune, care contineea unu votu de neincredere catra guvernulu, a fostu respinsa cu 36 contra la 17 voturi; motiunea de incredere a fostu primita cu 39 voturi.

Ajutorie pentru raniti.

Blasiu, 20 Februariu 1878.

(Prelegere publica in favóra ranitiloru.) D. advocatu din Sibiu I. Pop'a a binevoitu a ne anuntia o prelegere publica in favóra ostasiloru romanu raniti. Prelegerea s'a insciintiatu la primaria in tempulu prescriu de lege, si din partea acést'a n'a intempinat nici o pedeca. Totusi in 13, candu erá se se tiená prelegerea, s'a latitu faim'a, ca prelegerea nu se póte tiené. . . . Esiste una ordinatiune ministeriale, carea opresce strinsu ori-ce conveniri publice, si prescrie, cá celu ce voiescu a tiené de aceste, se-si céra facultate dela ministeriu.

Este invederatu, ca ordinatiunea se refera la adunările cele politice si nu are de a face cu conveniri filantropice, cá cea din cestiune; cu tóte aceste d. jude procesuale a crediutu, ca trebeu se intrebe la comitele supremu. De aci proveni faim'a, ca prelegerea este oprita.

Responsulu dela Aiudu abia veni sér'a pe la 6 óre si prelegerea erá anuntiatu pe 7 óre. In tempu asiá scurtu nu se mai potú aduce la cunoscentia toturoru celoru interesati, ca prelegerea este ertata.

La 7 óre se aduna in sala otelului nationalu unu publicu — dupa fatalitatea intervenita — destulu de numerosu, pe care d. Pop'a lu delectá cu prelegerea sa despre „lubileulu de 25 ani in tain'a a sies'a si in proroci'a lui. Abc.“, — plina de observatiuni glumetic si alusivni ingeniose. Pretiulu intrarii a fostu 50 cr., pentru studenti 20 cr. Urmatorii dd. au binevoitu a solvi intrarea cu cate 1 fl.: B. Ratiu, I. Milutinovicu, A. Velicanu, P. Suciú, C. Schiesszl, Pongratz Gergely, I. M. Moldovanu, G. Munteanu, S. Micu, N. Popescu, St. Popu, N. Ionasiu, I. Germanu, N. Rusanu, C. Hidvegi Boila, Teod. Onisioru, Augusto Mazzuchi, D. Turcu jun.; d. P. Rusanu cu 70 cr., éra d. Nicolau P. cu 2 fl. — Venitulu brutu este 54 fl. 41 cr., de unde subtragundu spesele de 2 fl. 41 cr., remanu 52 fl., cari in 14 ale curentei s'au espedatu la presedintele „Crucei rosie“ in Bucuresci.

Sanpetru, 6/12 Oct. 1877.

Ofrande pentru ostasii romani raniti din Romania colectate in Sanpetru de lenga Brasiovu de domnióra Susan'a Fratesiu in obiecte si deja tramise, prin dlu colectantu Diamandi I. Manole, dlui principe Dimitrie Gr. Ghic'a, presedintelui societatii romane „Crucea rosia“ in Bucuresci

An'a Nicod. Spataroiu 4 coti panza, An'a I. Rad. Munteanu 4 coti p., An'a Arsenie Cranga 1 stergariu, Parasch. I. Coca 1 camasia, 1 ismana, vid. Parasch. I. Cranga 4 coti panza, Mari'a G. Ovesia 1 stergariu, Sofia Nicolau Cranga 5 coti p., Mari'a Pet. Barsanu 1 camasia, An'a Irim. Cranga 1 camasia, 1 ismana, An'a Pet. I. Barsanu 1 camasia, 1 ismana, 1 stergariu, Ilinc'a Nicol. Barsanu 1 ismana, vid. Parasch. Dragiciu 1 camasia, Parasch. Pet. Cranga 1 camasia; Elen'a I. Luca 1 ismana; Mari'a Nic. Munteanu 1 camasia; Elen'a Nic. Cranga 1 ismana; ved. Parasch. G. Dragiciu 1 camasia; An'a Petru Barsanu 5 coti panza; An'a Dum. Vladareanu 1 ismana; Parasch. I. Barsanu 1 camasia; An'a Nicol. Cranga 1 ismana; Parasch. I. Coca jun. 1 camasia; Reveca Stanu Vetrica 1 camasia, 1 ismana; Elen'a Irim. Goicia 1 camasia, 1 ismana; Mari'a Nic. Pet. Barsanu 1 camasia; Ecaterin'a I. Dragiciu 1 camasia, 1 ismana; Mari'a G. Popovicu 1 stergariu; Bucur'a Pet. Cranga 1 lepedeiasiu. (Aceste femei sunt totu económe.)

Turd'a, 4 Februariu 1878.

List'a Nr. 16. Din S. Mihaiu-Ariesiului: Dómn'a Popp Nastasi'a Moldovanu 5 fl., Cass'a bisericii 5 fl. 50 cr., Suciú Nichita 10 cr., Lupu Todoru 20 cr., Pintea Vasiliu 10 cr., Cadaru Vasiliu 10 cr., Órecine 1 fl. Sum'a 12 fl. v. a.

Adaugédu la sum'a acést'a de 12 fl. sum'a din listele publicate mai inainte de 72 fl. 77 cr., resulta sum'a de 84 fl. 77 cr., in care subtragédu-se spesele de 2 fl. 39 cr., remanu 82 fl. 38 cr. v. a.

Sum'a de 82 fl. 38 cr. si 28 chilogramme scama si panzarii le am espedatu presedintelui societatii „Crucea rosia“ dlui Dimitrie Ghic'a in Bucuresci si avui onóra de a primi dela d-s'a aci alaturat'a epistola. Primiti s. c. l.

Emilia Ratiu.

Bucuresci, 1878, lun'a Ianuarie 28.

Societatea „Crucea rosia“ din Romania. Comitétulu centralu Nr. 218.

Dómnai Emilia Ratiu in Turd'a, Transilvania. Dónna mea! Primindu sum'a de lei 165 precumu si obiectele ce ati binevoitu a aduná pentru soldatii romani raniti si despre care ati binevoitu a me anuncia prin epistola Dómnai Vóstre d'la 30 Ianuarie, am onóra a ve inaintá

recipis'a cassierului Nr. 957 si a ve exprime vóele multumiri pentru concursulu ce ne dati.

Primiti, ve rogu, dónn'a mea, asigurarea pré osobite mele consideratiuni.

Dimitrie Ghic'a m. p., presedinte.

Bobocu m. p., secretariu.

O trasura de Vien'a

(caleasca cu geamuri) bine conservata, cu doue giamantane (cofere), care se póte intrebuintá ca trasura de voiagiu, apoi cá trasura jumetate acoperita si chiaru cá phaetonu, luandu-se capr'a josu, se vinde eftinu la

Carolu Partsch,

sielariu in Brasiovu

1—3

Blumenau Nr. 317.

Pianu in stare buna se vinde fórté eftinu. Doritorii se potú adresá la Redactiune.

Concursu.

Pentru postulu invetiatorescu dela scól'a romana gr.-cath. elementare din Turd'a.

Cu emolumentele urmatórie:

a) 300 fl. v. a. pe anu;

b) Cuartiru.

Doritorii de a ocupá acestu postu au se trimita Eforiei scolastice din Turd'a pana in 15 Martiu st. n.: 1. Atestatu de botezu; 2. atestatu preparandiale; 3. atestatu, cumu-ca au mai fostu invetiatoriu undev'a si cu ce succesu.

Turd'a, 9 Februariu 1878.

2—3

Efori'a scolastica.

Nr. 963 ex 1878.

2—3

Publicatiune.

Presentarea principala a juniloru din cele trei clase de etate 1858, 1857 si 1856, conchiamati in comun'a orasiului Brasiovu in anulu 1878, va avé locu aci in localitatea otelului „Nr. I“ in Brasiovulu vechiu in 27, 28 si 29 Martie 1878 in ordinea urmatória:

In 27 Martie 1878 la 9 óre inainte de amédiu au se se infaçisiese dupa ordinea sortiloru la loculu amintitu inaintea comisiunei asentatórie mai autau reclamantii, cari sunt a se visitá corporalmente despre nedestoinicia loru de a lucrá si a-si agonisi, apoi junii clasei I de etate nascuti in anulu 1858.

In 28 Martie la 9 óre inainte de amédiu au se se presente totu in acelasi locu junii clasei II si III de etate nascuti in anii 1857 si 1856.

In 29 Martie la 9 óre inainte de amédiu au a se presentá cei ce in 27 si 28 Martie a. e. au fostu impededati de a se infaçiosia si pe urma obligatii la serviciulu militarlu din locuri straine, pentru cari s'au inaintatu la acestu oficiu din partea deregatoriei locului loru natalu listele de presentare.

Acést'a se face cunoscutu celoru obligati a se presentá, precumu si reclamantiloru spre sciintia si indreptariu, mai departe parintiloru si tutoriloru cu acea observare, cá la timpulu seu se ingrigésca, cá fiulu respective pupilulu loru chiamatu la serviciu se corespunda la timpulu defiptu, amesuratu legei, obligamentului seu militarlu.

Brasiovu, 18 Februariu 1878.

Magistratulu cetatii.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 26 Februariu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	62.50	Oblig. rurali ungare .	75.60
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu). . .	67.15	„ „ Banat-Timis. . .	77.50
Losurile din 1860 . . .	110.—	„ „ transilvane. . .	77.—
Actiunilebancei nation. . .	794.—	„ „ croato-slav. . .	84.—
„ instit. de creditu . . .	228.75	Argintulu in marfuri .	106.80
Londr'a, 3 luni. . .	119.20	Galbini imperatessi . .	5.62
		Napoleond'ori	9.53
		Marci 100 imp. germ. .	58.65

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioane Gótt si fiu Henricu.